

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27114/2023
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., против противника предлагача – крајњег корисника „Коридори Србије“ ДОО Београд, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експрописану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 879/23 од 13.04.2023. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 879/23 од 13.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 879/23 од 13.04.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 230/21 од 12.12.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за изузето грађевинско земљиште и то кат. парцела 834/2 у површини од 21 а 41 м² уписано у Лист непокретности .. КО ... у износу од 1.433.765,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача – крајњи корисник да предлагачу као ранијем власнику на име накнаде за предметну парцелу исплати износ од 1.433.765,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача – крајњи корисник да предлагачу на име накнаде трошкова ванпарничног поступка исплати износ од 133.875,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 879/23 од 13.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача – крајњег корисника и потврђено првостепено решење у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепено решење у ставу трећем изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23-др. закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажним решењем Одељења за комунално-стамбене и имовинске послове – правне послове Градске управе Града Крушевца бр. 465-1278/19 од 05.09.2019. године, експроприсана је у потпуности уз накнаду предметна кат. парцела предлагача, ради изградње дела Ауто пута Е-761 Појате – Прељина, деоница: Појате – Крушевац (Кошеви) у корист Републике Србије, сагласно Уредби о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора Ауто-пута Е-761, деоница Појате – Прељина („Службени гласник РС“, бр. 98/13), с тим да се накнада за експроприсану непокретност одреди у посебном поступку. Учесници у поступку нису постигли споразум о накнади. Нижестепеним одлукама утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште предлагача и обавезан противник предлагача да му исплати накнаду за преузето грађевинско земљиште, у висини утврђеној налазом и мишљењем судског вештака грађевинске струке. Ово због тога што је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило као пољопривредно, пре тога постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора Ауто-пута Е-761, деоница Појате – Прељина, као планског документа, а пре правноснажности наведеног решења о експропријацији.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. став 9. Закона о планирању и изградњи).

Због тога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применио одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чланова 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“, бр. 25/82 и 48/88,

„Сл. гласник РС“, бр. 46/95 ...14/22), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

На ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овој правној ствари започет је 19.12.2019. године, а вредност предмета спора је 1.433.765,00 динара, што је испод ревизијског цензуса прописаног чланом 403. став 3. ЗПП.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан започињања поступка у овој правној ствари, то ревизија противника предлагача није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

Сходно наведеном, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић